

tægtsarrest eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf den, som kræver Erstatningen, begære Spørgsmaalet, om saadan Erstatning tilkommer ham, afgjort under Medvirkning af Nævninger, naar Krav herom fremsættes samtidig med Begæringen om Erstatningen. Endelig kan ogsaa i andre Sager end de her nævnte Landsretten, naar Paatalemyndigheden og Sigtede eller dennes Værge derom ere enige, bestemme, at Nævninger skulle medvirke.

3. Værneting og Paatalen. Straffesager forfølges som Hovedregel ved den Underret, i hvis Kredt den forbryderske Handling er foretaget. Paatalen tilkommer Amtmanden (i København Politidirektøren) eller Politimesteren — hvis den da ikke udtrykkelig findes henlagt til særlige Forvaltningsmyndigheder eller private. (Hvor Paatalen tilkommer Amtmanden eller Politiet, kan Justitsministeren med Hensyn til enkelte Sager paalægge Paatalemyndigheden at begynde eller fortsætte, at undlade eller standse Forfølgning, at gøre Retsmidler gældende o. s. fr.). — *Politimesteren* har Paatalemyndighed i „*Politisager*“ o: Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel eller Fortabelse af en Næringsret, dog med enkelte Undtagelser, samt Sager angaaende en Række Lovovertrædelser, med Hensyn til hvilke der i de paagældende Lovbud udtrykkelig er foreskrevet offentlig Politirets-Behandling. I de egentlige Straffesager har *Amtmanden* (Politidirektøren) Paataleret. (I saadanne Sager rejses Forfølgning ved Undersøgelsesret af Politimesteren; denne kan i disse Sager (Justitssager) kun undlade Forfølgning med Paatalemyndighedens Samtykke). — De Lovbestemmelser, som særlig hjemle private Beføjelse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kunne forfølges af det offentlige, blive staaende ved Magt. Endvidere skulle Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, ogsaa hvor til ikke er særlig hjemlet, kunne paatales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299. — Om *Frafaldelse* af Forfølgning gives følgende Regel: Forfølgning kan frafalde, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgiven. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafalde, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom. — Endelig bestemmes, at Justitsministeren antager et passende Antal af de til Møde for den paagældende Domstol berettigede Sagførere til at beskikkes til som *offentlige Anklagere* at udføre de af vedkommende Paatalemyndighed besluttede Anklager 1) for Høje-